

SläktKuriren

Nr 11. Årgång 33. Utg dag 28/7 1998.

Informationsblad för ERNBERG-EHRENBERGSKA SLÄKTFÖRENINGEN

Chefredaktör: Ingemar Ernberg, tillika utgivare. Bitr redaktör Mikael Bergström. Redaktionssekreterare: Karin Ernberg. Red:s adress: I. Ernberg, Smultrongränd 18, 18245 Enebyberg. Tel: 08/7688825. Fax: 08/7688825.

Enighet ger styrka, besegrar hindren och vinner ändamålet .(förklaring se fotnot sid 2)*

Årets Pic-Nic vid Kgl Ulriksdals Slott Guidad visning av slottets inre för de som så önskar

Visning av orangeriet med Nationalmusei skulpturer

22 augusti 1998 kl 12.00

Platsen är i år parken vid Ulriksdals Slott.
Vi samlas vid grinden in till Slottsområdet.

Programmet kommer att innehålla:

Tipsrunda, lekar med ev Bouleturnering, samt visning av Slottet och Orangeriet med Nationalmusei skulptursamling kl 13.30-14.20.

För de som vill delta i visningarna uttages en sammanlagd avgift om 40:-/person i inträde/guide-avgift. Yngre barn gratis.

Medtag matsäckskorg och filt/fällstol. Anpassa klädsel efter vädret.

Anmäl gärna om Ni kommer till Gunilla Tideholm tel 08/7113105.

SLÄKTMÖTET 1999 28-29/8!!

Mötet planeras preliminärt
till Lund. Se sid.

*"Bevingat ord" myntat av farbror Gustaf i samband med invigningen av Carlsrona-Wexjö Jernväg 1874. Tack vare sin okuvliga energi och även med stor personlig ekonomisk insats genomdrev farbror Gustaf förslaget, och i början av augusti månad 1874 invigdes järnvägen av Konung Oscar II, som för ändamålet gästade staden. Invigningsdagen firades på kvällen med illumination i staden. Samtliga fönster å fasaden till farbror Gustafs stora, mitt emot norra delen av Hoglands park belägna fastighet voro då upplysta medelst till färgen granatgnistrande röda lampor, varigenom man där kunde avläsa följande tänkvärda inskription /med antalet bokstäver precis motsvarande fönsterrutorna i fasaden: **"Enighet ger styrka, besegrar hindren och vinner ändamålet"**. Arrangemanget gjorde god effekt och en stor skara människor skockade sig utanför byggnaden för att betrakta skådespelet. Säkert var det en stor och lycklig dag för upphovsmannen.

Kalendarium

22/8 1998 kl 12.00

Höst-PicNic vid Ulriksdals slott (se ssk annons)

8/10 1998

Prel datum för nästa släkträdmöte hos Kristina Åkerman-Claesson

28-29/8 (ca) 1999

Nästa släkträdmöte planeras att äga rum i Lund, Skåne

Släkt-Notiser

Boule-final vid Hässelby gård

En solig augustilördag (23/8) förra hösten samlades ett drygt 20-tal släktingar i Hässelby slottspark, för den numera traditionella park-pic-nicen. Vädret var växlande molnighet med lätt vind, behagligt efter några mycket varma veckor.

Hässelby har varit bebyggt i minst 2000 år. Den nuvarande slottsliknande gården härstammar från byggnader uppförda på mitten av 1600-talet av ätten Bonde. Vid senaste renoveringen avslutad 1963 tog man åter fram så mycket som möjligt av 1600-talsväggarna i exteriören. Under senare decennier har gården nyttjats som Nordiskt kulturcentrum.

Förutom medhavd matsäck, hade Gunilla Tideholm och Jan Ernberg ordnat parkvandring med tipsrunda och Mikael Bergström ansvarade för en mycket uppskattad Boule-turnering. Barnen lekte. Man såg i släktsammanhang både nya och gamla ansikten .

Bästa resultat på tipsrundan nådde Elna Bergström med Annika Alm-Ekman, Dagmar Riben, Gunilla Bergström, Anders och Gerd Ehrenberg, samt Eva Ygge.

Boule-turneringen vanns som sig bör av team Gunnilla Bergström/Ingemar och Karin Ernberg, som slog Eva Ernberg och Ulla Överengen i en "tät" final.

Släkträdet på Prästgården

En majhelg i våras sammanstrålade hela Släkträdet med flertalet suppleanter på Ingemar Ernbergs nyköpta sommarhus, f.d. Prästgården i Ö:a Vingåker, först omnämnd som gården Qvargölet, redan på 1400-talet. 1700- och 1800-tals husen besiktigades, en knytlunch intogs och de närmaste omgivningarna, bl a den romantiska Bodakvarn, med anor från medeltiden, besöktes. På rådsmötet diskuterades höstens släkträff, Släktkurirens innehåll, den nya databasen med hela släkten, samtsläkträdet 1999 i Lund. Större delen av Rådet ransporterades med minibuss till och från Stockholm, Annika Alm-Ekman placerad i aningen olaglig, men bekväm länsstol i bagageutrymmet. På återvägen till Stockholm intogs mellanmålet på den andra av Släktens Sörmlandsgårdar, Södra Stene i Vårdinge strax norr om Gnesta, där Agneta Qwerin, Dagmar Ribens dotter, året runt bor med sin familj. De har renoverat hus och trädgård till bevarande av en härlig, lantlig miljö.

Dokumentation av släktföremål.

Släktrådet önskar att de som har föremål som är av någon betydelse för vår släkts historia -- gamla brev, möbler från Karlskrona-hem, porträtt, medaljer, dagboksanteckningar, vapen, klädesplagg, prydnadsföremål -- beskriver hos vem det finns, vad det är, dess historia och vilken släktanknytning det har. Om praktiskt möjligt gärna också med ett fotografi. Beskrivningen sändes till ordföranden som arkiverar beskrivningen i Släktarkivet. Släktminnen som nu med varje generation sprids land och rike runt kan på så sätt spåras även i framtiden av de som intresserar sig för Släkthistorien. Det är så lätt att föremål som är av släktintresse med generationerna tappar sin historia, eller "glöms bort" av släktingar som i något livsskede inte har så stort intresse för dessa tingestar. I den mån släktklenoder skall avyttras eller kastas, kontakta helst Släktföreningen först. Vi vill nu efterlysa eventuella originalbrev från eller till Gustafa eller Johan Petersson, samt porträtt eller siluetter av dessa två, om de finns. Vi efterfrågar också om någon vet var Ingemar Ehrenbergs medalj Illis Quorum kan ha tagit vägen, som han begåvades med efter resande av obeliskerna på Slottsbacken i Stockholm. i början av 1790-talet?

Adr: Jan Ernberg, Erikslundsvägen 380, 18347 Täby.

Upprustning av graven i Karlskrona

Vid släktens resa till Karlskrona besöktes bl.a. Johan och Gustavas grav på Karlskrona kyrkogård. Gravvården som är av gjutjärn, troligen gjuten vid Roberts gjuteri i Lyckeby, visade sig vara i behov av renovering. Nu har kyrkogårdsförvaltningen på Släktrådets uppdrag blåstrat och svartmålat gravvården, samt fyllt i bokstäverna med silverfärg. Sockeln är lagad. Redaktionen har tagit del av bilder som Jan Bergström och Bengt Ehrneberg tagit av den restaurerade gravvården, vilka visar att graven nu ser vacker och välvårdad ut. Därmed har Slätrådet uppfyllt en av sina uppgifter enligt stadgan.

Medlemsavgifter och Föreningsnytt

Medlemsavgiften garanterar information från föreningen

Medlemsavgiften till släktföreningen är facila 50:- för en tre-års period, 1996-99. För de som ännu ej betalt skall den sättas in på pg nr 484 72 55-9, Ernberg-Ehrenbergska släktföreningen. I takt med att slakten växer och växer och nya generationer kommer till, och adress-ändringar inte rapporteras blir det naturligtvis allt svårare och dyrare att hålla reda på och nå alla inom slakten. Därför kommer fr o m 1998 utskick, kallelser och *Slätkuriren* i första hand att sändas bara till dem som betalat medlemsavgift. Om Du så önskar får Du naturligtvis sätta in, donera ett större belopp.

Ge föreningen en gåva vid födelsedagen!

Om Du tycker att Släktföreningen gör någon nytta, eller är värd att bevara, Slätkuriren skall fortleva eller av andra skäl vill stödja föreningen, sänd ett bidrag till pg nr **484 72 55-9**, eller varför inte ge någon i födelsedagspresent en penninggåva som skickas till föreningen! Föreningen är garanterat mycket sparsam, likviditeten är liten och allt arbete sker ideellt.

Adressregistret uppdateras med Er hjälp

Det är oerhört angeläget att vi får uppgifter om släktingar som vi inte tidigare varit i kontakt med, samt att Ni alla hjälper till att förse oss med adressändringar och nya adressuppgifter.

Red.

Redaktionen har fått kännedom om sex nya släktingar sedan släktmötet 1996. Föreningen förnyar tidigare efterlysning om upplysningar om alla nyfödda i släkten fr o m 1/9 1996- , med namn, föräldrar och födelsedatum. Använd blanketten sista sidan. Dagmar Riben har för 15 år sedan framställt släkttavlor, där alla grenar av Ernberg-Ehrenbergsska släktföreningen finns redovisade. I år har vår nye ordförande Jan Ernberg (V) överfört denna information till en databas (se annan plats i denna tidning). För att uppdatera denna värdefulla databas och dessa släkttavlor för framtiden och hålla dem och släktregistret aktuellt, vore vi tacksamma att få upplysningar om alla nyfödda inom släkten, alla barn och barnbarn. Vi uppmanar i första hand alla nyblivna föräldrar och mor- och farföräldrar att tänka igenom vilka nyfödda som tillkommit efter 1996, med födelsedatum, fullständigt namn och föräldrarnas namn. Senaste sammanställning var införd i Släktkuriren nummer 10 1997. Sedan dess har följande rapporter om **Nyfödda inkommit**:
Max Cederström 26/9 1994 dtr till Carolina Cederström (R)
Rebecca Nidén 1994, dtr till Karin Niden-Cederström och Rolf (R)
Filippa Fuxe 26/2 1997 dotter till Johanna och Jonas Fuxe, syster till Vendela Fuxe 5 mars 1995 dtr till Johanna/Jonas Fuxe, Kristina v Hofstens dotter, Erlands barnbarns barn, dotterdotter till Kristina Hofsten(L)
Karl-Helmer Nylén 19/3 1997 dtr till Anne Tideholm och Gunnar Nylén, dotterson till Gunilla och Rune Tideholm (V)
Rikard Åkerman 1997, son till Fredrik Åkerman (V)
Mark Torkel Erik Rhenman 6/11 1997 i Tokyo, son till Maria (f.Bergström) och Torkel Rhenman, dotterson till Jan och Ingrid Bergström (L)

Följande personer inom släktens krets har avlidit sedan släktmötet 1996:

Ruth Cedrenius(G), 1914-1996, socionom, dotter till Gustaf och Dagmar Ehrenberg på Vedeby, g.m. landsfiskalen, sedermera chefsåklaren Lennart Cedrenius, Säter; Paul Isberg (G), 1911-1996, affärsman, son till Astrid (f.Ernberg) och Paul Isberg; Nils Ernberg (L), 1945-1997, sociolog, förskolepedagog, son till Astrid och Olle Ernberg; Olof Riben (L), 1905-1998, justitieråd, g.m. Dagmar Riben (f. Ernberg); Jan Bergström (L), 1928-1998, leg läk, kirurgöverläkare, son till Elna (f.Ernberg) och Bernhard Bergström; Lars Ernberg (L), 1941-1998, bibliotekarie, son till Astrid och Olle Ernberg.

Redaktionen önskar kunskap om släktingar som avlidit under perioden efter 1/9 1996 -- , med födelsedatum, namn och dödsdag.

Adreseras till redaktionen.

Bokanmälan

Västra Kvarteret 19: Johans och Gustafvas gård i Västervik uppmärksammas i ny bok

I samband med släktträffen i Karlskrona i maj 1996 åkte *Släktkurirens* reportageteam genom Lyckeby och Västervik för att se på Släktens närliggande miljöer utanför Karlskrona. I Västervik sökte vi efter Johan Peterssons första "verkstad" som buntmakare/körnsnär sedan han blivit examinerad som gesäll i Karlskrona och initialt förvägrats burspråk i Karlskrona stad (vilket han överklagade och kunde sedermera flytta tillbaka till Karlskrona 1815 efter två år i Västervik).

Gården vi sökte var den s k Vidinghofska gården. Vi kände bara till dess äldre kvartersbeteckning: Västra kvarteret 18-19 (eller senare Härvan nr 20) och lyckades inte hitta adressen. 1919 hade min farfar Jarl varit där och funnit byggnaderna intakta. Vi hade

också uppgift om att gården kunde vara riven 1949 av Telegrafverket som varit dess siste ägare.

Döm om vår stora glädje och förvåning när Marianne v Hofsten, en av deltagarna i Västerviks-utflykten, ett år senare ringer upp och säger att hon hittat EN NYUTGIVEN BOK OM GÅRDEN! Det visar sig att det är en av de mest omskrivna hantverksgårdarna från det gamla Västervik, kanske i Sverige. Den var först noggrant kartlagd av Erik Andrén vid Nordiska museet 1932. Och 1996 har en nutida ättling till den släkt som bebott gården i fem generationer, kommit ut med en mycket vacker och kärleksfull minnesbok om just denna gård: *Malin Åslög Dahlgren "Fem generationers hem" (AB C O Ekbladh & Co Tryckeri, Västervik, 1996).*

I denna bok anges buntmästare Johan Petersson med familj som gårdens första kända inneboende familj, 1813-1815. De båda äldsta bröderna Robert och Gustaf hann födas här innan familjen flyttade till Karlskrona. Johan var 31 år gammal, Gustafva 29 år. Det unga paret passerade Karlskrona-tullen den 10 juni 1815, 3 dagar innan hustruns 30-årsdag och med de två små gossebarnen, Gustaf bara 2,5 månad, samt buntmakaregesällen Adolf Wilhelm Stenborg.

Västerviksgården låg i hörnet av Ö Kyrkogatan (nr 40) och Kvarngatan, alldeles intill stadsgränsens plank när de första byggnaderna tillkom på 1700-talet. Författarinnans mormors far var sadelmakare och hette Gustaf Vidinghoff, vilket givit upphov till gårdens namn i folkmun.

Gården var rik på härliga träbyggnader under sin storhetstid under 1800-talet, belägna kring tre gårdar, en mangård, en stallgård och en trädgård. Byggnaderna var (den äldsta) Lilla Stugan från 1700-talet, ett tvåvåningshus för två familjer, verkstad, kammare, visthusbod, snickar- och målarbod, "afträdeshus", svinhus, stall, vagnsbod och lusthus. De flesta av dessa byggnader tillkom vid tiden strax innan Johan och Gustafva flyttade dit. De torde knappast ha ägt gården (??), utan har väl delat den med andra hantverkare.

Efter sadelmakaren Vidinghof blev där skomakeri och målarverkstad, och på 1930-talet dök där också upp en godiskiosk som någon av de gamla damerna som bodde i gården skötte. Den revs mycket riktigt ner till grunden 1949!

Boken med 176 sidor är illustrerad med vackra akvareller i färg av författarinnan och hennes mor som visar interiörer och exteriörer från gården, samt med foton, teckningar och kartor från hela dess historia. Ett stycke underbar byggnadshistoria om en äkta gammal hantverksgård.

Gjutjärnsfabriken Ernberg & Co i Lyckeby prisbelönad på Londonutställningen

Släktkuriren har haft en av sina många reportrar i Lyckeby för att på plats studera historien kring Roberts och Gustafs företag där. Fabriken med gjuteri tycks ha varit igång ända in på 1950-talet. Företaget startades av båda bröderna med övertogs sedan helt av Robert, medan Gustaf startade en såg på Hästö i stället tillsammans med Viktor och Isac. Vi har dock inte lyckats med säkerhet indetifiera dess byggnader strax SV om bron över Lyckeby ån. I anslutning till en kommunal verksbyggnad (Vattenverket?) kunde man se äldre fabriksbyggnader, bl a vad som såg ut som gjuteriverkstäder alldeles invid ån och bron, men lokalbefolkningen hävdade att gjuteriet legat på tomten bredvid och ej fanns kvar? Vi hämtar uppgifter ang verksamheten ur "Lyckeby i svunnen tid" av Ove Offerman (1953; KL Svensson Eftr:s Bokindustri-AB, Karlskrona)

Lyckeby järngjuteri eller, som rörelsen numera kallas, Lyckeby gjuteri och mekaniska verkstad anlades år 1859 av handelsmännen Robert och Gustaf Petersson i Karlskrona. På Lyckeby Fläck, som byn hette på den tiden, fanns sedan gammalt en smedja, eftersom en av de gamla tomterna bär namnet Smedjetomten, där smeden sannolikt bott. Denna

inköptes av bröderna liksom tre angränsande tomter vid och strax nedan, S och V om ån. En kallades av hävd Klockaretomten, vid vilken Robert också kan ha haft sitt sommarhus. Här utvecklade sig en ganska omfattande verkstadsrörelse, som med en gång lät tala om sig. Man tillverkade jordbruksmaskiner och gjutjärnsmöbler. Vid en industriutställning i Malmö i samband med lantbruksmötet år 1861 lät Lyckeby gjuteri ställa ut sina skolmöbler av järn, vilka väckte en hel del intresse. De hade tillverkats efter amerikanska modeller och var både slitstarka och billiga (finns några kvar i någon gammal skola/skolmuseum?). Följande år erhöll gjuteriet vid världsutställningen i London medalj för sina plogar. I övrigt gjorde man tröskverk, hackelseverk, köksspisar, strykugnar m.m. Vi tror ju också att gravgården över brödernas föräldrar, gjord i gjutjärn, framställdes i detta gjuteri. Som tillverkare av torvströmaskiner skall verkstaden ha varit den äldsta i vårt land. Gustaf hade särskilt intresserat sig för torv som bränsle och gjorde där pionjärinsatser. Det kan i detta sammanhang nämnas att den världsberömda uppfinnaren John Eriksson lär ha konstruerat den torvströpress, som fortfarande på 50-talet framställdes. Torvströmaskiner från Lyckeby gjuteri har exporterats till bl a de nordiska länderna och Ryssland. Vid mitten av 50-talet tillverkades dessutom maskinverktyg m.m.

TJURSILVER BLEV BRUDKRONA

Sammanställt av Bengt Ehrenberg

Augerums kyrka får en vacker gåva

Ur Blekinge läns tidningar 2.4.1949

En vacker gåva, en brudkrona i prinsesstil, har den första april överlämnats av fru Dagmar Ehrenberg till Augerums kyrka, som med denna klenod får en efterlängtd gåva för de brudar i Augerums församling, som låter sig vigas i sin församlingskyrka. Den är gjord av prissilver, som framlidne agronomen Gustaf Ehrenberg, Vedebygård, skicklig jordbrukare som han var, fått under årens lopp. Kronan som är komponerad av en juvelerare i Malmö, är helt förgylld och besatt med blå safirer och vita ametister. Det är ett verkligt konstverk, en vacker gåva, som på samma gång den kommer att smycka under årens gång den långa raden av brudar i vitt, vill hugfästa minnet av ett sällsamt harmoniskt äktenskap, som bundit de båda givarna samman. Med kronan följde ett gåvobrev som har följande vackra och tänkvärda lydelse:

” Till Augerums kyrka överlämnas härmed denna brudkrona som ett ringa tack för alla högtidsstunder i det vackra templet och för att hugfästa minnet av ett långt och lyckligt äktenskap.

*O Jesu värdes mig ledsaga
På sanningens och fridens stig*

Du som är mäktig i de svaga

Din andes kraft förläna mig

Då kan jag trofast målet nå

Och en gång livets krona få

Ps 404:6

Malmö 1 april 1949

Dagmar Ehrenberg

f. Matthiesen. ”

Gåvan kommer att överlämnas till kyrkan i morgondagens högmässa.

Brudkronan överlämnad i Augerum

Ur Blekinge Läns Tidningar 4.4.1949

En vacker högtidlighet ägde i går rum i Augerums kyrka, då den av fru Dagmar Ehrenberg skänkta brudkronan överlämnades.

Efter högmässan, som övervars av en stor menighet sjöngs ps. 298: 2-3. Därefter togs brudkronan fram till koret av kyrkovärden, inspektor Alfred Karlsson. Kyrkoherden, som stod inför altarskranket mottog kronan och berättade hur den kommit till. Han hoppades, att den skulle bli ett insegel på många lyckliga förbund mellan människor och välsignade den som en kärkommen skatt till församlingens kyrka. Till sist sjöngs ps. 404:6.

Efter högtidligheten i kyrkan samlades man till en minneshögtid vid godsägare N. G.

Ehrenbergs grav, vid vilken kyrkovärden lantbrukare Albert Mattson nedlade en krans på graven och kyrkoherden höll ett minnestal samt läste Ps 105:3-5. Till sist sjöngs psalmen Härlig är jorden.

Framlidne godsägare N. G. Ehrenberg var under en lång följd av år kyrkovärd i Augerums kyrka.

Kommentar av Bengt Ehrenberg

Då min farmor Dagmar Ehrenberg lämnade Wedeby 1948 sedan fastigheten sålts och flyttade till Malmö hade hon med sig en försvarlig samling silvermedaljer vilka hennes make Gustaf Ehrenberg erhållit som pris för framstående nötkretausavelsinsatser. Flera av medaljerna avsåg namngivna avelstjurar.

För att förädla silvret och minnet av Ehrenbergs på Wedeby lät hon då smälta ned och omarbete medaljsilvret till en brudkrona (sannolikt utfört av juvelerare Hallengren eller Arenhill i Malmö) vilken donerades enligt avskrifter av samtida notiser i Blekinge läns tidning.

Brudkronan har använts vid flera bröllop i släkten såväl av min hustru Birgitta som flera av mina systrar.

Den har kunnat lånas efter hänvändelse till kyrkoherden i Augerums församling.

Ernbergsk Lundaprofil.

Sammanställd av Jan Ernberg

Källa: Dödsruna i Sydsvenska Dagbladet 1961.

Inför släktmötet 1999 i Lund kan det vara av intresse att porträttera en framstående Ernberg i Lund.

Albert Ernberg föddes i Lund 1872 av Knut och Hedvig Peterson. Pappa Knut var en av sönerna till Johan och Gustava Peterson. Knut var verksam som lektor vid Katedralskolan i Lund. Albert växte upp i Lund och studerade vid Katedralskolan där han avlade student- eller som det då hette mogenhetsexamen 1890. Redan i skolan hade han blivit uppmärksammas för en på den tiden ovanlig studiebegåvning och denna visade sig även under universitetsstudierna. Efter en snabbt avverkad fil.kand. ägnade han sig åt juridiken och blev efter mycket grundliga studier juris utriusque kandidat 1898. Så följde tingstjänstgöring vid en domsaga i Blekinge - den enda tid han varaktigt levde utanför Lund. Därefter återvände han till universitetet och började studier för juris doktorsgrad som han, efter att ha idkat studier utomlands, vann 1903. Han blev omedelbart även docent i privaträtt.

Doktorsavhandlingen handlade om expropriation som rättsligt begrepp. Den följdes snabbt av en undersökning inom sjörätten, om bärgning och bärgarlön.

Med denna meritering blev Albert redan 1906 e. o. professor i speciell privaträtt och efter 2 år ordinarie professor i samma ämne. Han verkade som professor till sin pensionering, f. övrigt även något efter pensioneringen.

Juridiska fakulteten led vid den tid Albert inträdde däri av en viss brist på lärare. Det behövdes vikarier på skilda lärostolar och Alberts breda orientering inom olika områden av juridiken gjorde honom väl lämpad för sådana uppdrag, inom både processrätt och statsrätt. Hans eget ämne hade ganska litet samhörighet med de övriga han undervisade i vilket ställde stora krav på penetration av den ständigt ökande lagstiftningens både principer och detaljer. Albert ägnade sig energiskt åt denna uppgift och hans föreläsningar präglades av stor grundlighet och noggrannhet. Hans framförande var knappast medryckande, men möjliggjorde förändret av mycket goda anteckningar. Även som tentator var han grundlig och någon antydning att han inte skulle vara rättvis förspordes aldrig.

Albert skrev flera arbeten om expropriationsrätten och om andra frågor inom fastighetsrätten även vid hög ålder. Han medverkade i ett nordiskt lagstiftningsarbete angående befraktning m.m. Ett annat offentligt uppdrag avsåg rätt till röstning vid riksdagsmannaval utan personlig inställelse inför valföretare. Alberts förslag ledde till den första lagstiftningen om möjligheten till poströstning.

Hans sista publikation var några ungdomsminnen i Föreningen Det Gamla Lunds skriftserie, ur vilka vi återger större delen här nedan.

Albert var den sanne universitetsmannen. Hans insatser för Universitetets förvaltning har blivit uppskattade för klokhet och klart framställningssätt.

Han gifte sig med Ester Leo 1937 och bodde de sista åren av sitt liv på Gyllenkroks allé vid stadsparken i Lund. De fick inga barn.

Albert har beskrivits som en fint bildad, försynt och tillbakadragen man. Ganska tidigt drog han sig undan från det akademiska världens förenings- och umgängesliv. I en trängre krets gjorde hans fina personlighet och spirituella konversation att han var mycket uppskattad som vän.

Albert dog i januari 1961.

Några minnesbilder från 1880-talet

Av Albert Ernberg 1954. Redigerad av Ingemar Ernberg

Vi har tidigare intresserat oss mycket för bröderna i Karlskrona. Brodern Knut blev kvar i Lund efter sina akademiska studier. Hans son professor Albert Ernberg tecknar på ålderns höst, 82 år gammal, 1954, följande minnesbild av ungdomstiden i Lund.

Föreningen Det gamla Lund har genom sin sekreterare anmodat mig att skriva något om mitt föräldrahem och Lund på 1880-talet. Med anledning därav skall jag här teckna några rapsodiska små minnesbilder. Det hör ålderdomen till att man intresserar sig för sitt förflutna. När perspektivet framått krymper samman, går tankarna gärna tillbaka. Efter så lång tid är det naturligt att minnet ibland kan vara osäkert; men jag skall försöka att icke skriva någonting annat än vad jag vet hänt och sant vara.

Min far lektor Knut Peterson, som var född i Karlskrona, blev lektor i matematik vid Katedralsskolan, högre allmänna läroverket i Lund, 1858 och kvarstod i denna tjänst till sommaren 1890, då han blev pensionerad. Mina båda systrar (Gertrud och Hedvig, red:s anm.) och jag antogo tidigt, liksom barnen till våra fem farbröder, namnet Ernberg, som är en förkortning av vår farmors namn Ehrenberg. En släktgren bibehöll emelertid den ursprungliga lydelsen av namnet. Min mor var född i Lund, dotter till borgmästaren Johan Bäckström.

Staden Lund var ju i min barndom ifråga om både invånarantal och yta mindre än nu. Den yttre sfären av den nuvarande bebyggelse saknades. Den bebyggelse som då fanns har väl i mycket bibeållit sin yttre fysiologi men har också undergått måga betydelsefulla förändringar. Vad angår själva gatubilden låg en mycket väsentlig olikhet gentemot nutiden

däri att motortrafik icke förekom. Jag minnes med saknad att det funnits en tid, då även äldre och svaga personer kunde utan ängslan och livsfara gå över gatan. Huset vid Stora Södergatan och Kattesund är gammalt. I detta hus, som i min barnndom tillhörde ryttmästaren Sebastian af Patersens, bodde mina föräldrar, som gifte sig 1864, en tid in på 1870-talet, och där föddes min äldre syster Gertrud 1871 och följande året jag. Familjen flyttade sedan till järnhandlaren Olof Ekbergs hus vid Stortorget belägna hus. Där föddes min yngre syster Hedvig 1875. Vi bodde därefter en tid på södra sidan av Västra Mårtensgatan, i det hus, som nu har Skandia-biografen till granne. På andra sidan av gatan, vid hörnet av Mårtensstorget, bodde professor Carl Johan Schlyter, utgivare av Sveriges gamla lagar. År 1881 inköpte min far huset nr 9 (numera nr 7) vid Vinstrupsgatan, vilket kort förut uppförts av byggmästaren Linhard, och vi bodde sedan där. Vi hade själva nedre våningen och den övre uthyrdes.

Till hyresgäster hade vi under några år den både av medicinare och andra högt värderade professorn i teoretisk och rättsmedicin Wictor Odenius och hans hustru Paulina Brink. Detta sympatiska par var barnlöst, hade till förströesle taxen Tobias, känd för sin stora klokhet och papegojan Poppe. För dessa trevliga hemdjur hade vi barn naturligtvis stort intresse. Att professorskan var barnkär visade sig bland annat på det sätt att mina systrar om jularna fingo uppe hos henne och under hennes överinseende sy julklappar.

....

Huset mitt emot tillhörde akademisekreteraren Oscar Regnéll. Det ärvdes efter honom av sonen Otto, akademiräntmästare i Lund; dennes efterlevande innehade det ännu. I övre våningen bodde professorn i nordiska språk Theodor Wisén och hans familj. De båda sönerna Yngve, sedermera häradsbörjare, och Magne, sedermera lektor, jämnåriga med mig, samt den något yngre Otto Regnéll voro mina vänner och kamrater. Under den varmare årstiden förlades gärna vår samvaro till husets trädgård med dess lusthuspaviljong. Jag var ofta i det Wisénska hemmet. Professorn, universitets prorektor och sedan dess rektor, var en respektingivande man, och därjämte en god familjefar. Tant Ingeborg Wisén var en mycket trevlig och behaglig dam.

En för universitetet och staden mycket betydelsefull förändring var tillkomsten av det nya universitetshuset oh universitetsplatsen. Till den högtidliga invigningen av byggnaden den 27 september 1882 slöt sig det minnesvärda historiska festtåg som, belyst av facklor, samma dags afton skred fram utmed Lundagård och universitetshuset. Jag fick se det från ett fönster i det nya huset och hade då också glädjen att se att mina båda systrar voro med bland de tolv flickor, som i tåget hade den vackra uppgiften att för drottning Philippa strö blommor på vägen.

....

Innan jag kom in i allmänna läroverket, gick jag i skola hos adjunkt Emil Malmström. Han undervisade i läroverkets första klass och hade därjämte en privat förberedande skola i sin bostad, hans pedagogik var sträng, en stark motsats till "pjåskpedagogik". Jag var elev hos Malmström i två år och uppnådde så vederbörlig ålder för inträde i katedralsskolan. I ett hem där husfadern är läroverkslärare och barnen äro i skolåldern, måste livet levas mycket efter klocka. Sedan jag höstterminen 1882 som nioåring komit in i läroverkets andra klass, började min dag tidigt. Dagens första undervisningstimmar inföllo mellan sju och nio. Sedan följde två timmars frukostlov och därefter tre lektioner mellan elva och två. Mellan två lärotimmar i omedelbar följd var tio minuters rast. Frukostlovet förkortades i realiteten då en halvtimmes gymnastik förlagts till början eller slutet därav. Morgontimmarna föregingos av gemensam morgonbön, som räckte en halvtimme eller under den mörkaste årstiden en kvart. En tid började undervisningen först klockan åtta, varigenom hela dagsschemat flyttades fram en timme. Om man någon enstaka gång under en termin kom

för sent till morgonbönen, medförde detta icke någon disciplinär åtgärd, men iteration kunde vålla att sedebetyget nedsattes. Då jag hade rätt lång väg till skolan måste jag för att hinna dit i tid stiga upp tre kvart före morgonbönen. Ett hembiträde kom för att väcka mig, om så behövdes, och ge mig dagens första mål, vars huvudbeståndsdel var en kopp havrevälling. Jag tror inte att jag under hela min skoltid kom för sent mer än en enda gång, och då hade malören en alldeles särskild anledning. På morgonen fick jag veta att en snickerifabrik i västra delen av staden stod i brand, och kunde liksom åtskilliga kamrater icke motstå frestelsen att ta en omväg för att se på eldsvådan. Då jag på grund härav kom för sent, vållade emellertid denna engångsföreteelse icke någon menlig effekt. Så långt jag kan minnas har Lund rönt ett skonsamt öde ifråga om brand. Men den nämnda eldssvådan var en ganska stor sådan. Staden hade på den tiden icke någon fast, yrkesmässig brandkår; en sådan kårs uppgifter fylldes av "civila" krafter.

När dagen börjar tidigt är det naturligt att man också äter middag och kvällsmat tidigt. Under den kyliga årstiden serverades ibland till kvällsmaten ölost, som bestod av varm mjölk med tillsats av dricka eller öl. Denna blandning var måhända hälsosam, men icke egentligen populär hos barnen.

.....

Skolans fyra högsta klasser benämndes sjätte resp. sjunde klassen första och andra avdelningen. Från och med fjärde klassen funnos två ämneslinjer: latinlinjen oh reallinjen. Denna förra var i sjätte oh sjunde klasserna uppdelad på två alternativ, nämligen den helklassiska linjen, med grekiska och den halvklassiska, utan grekiska; i stället lästes där engelska. Helklassisterna i sjunde klassen fingo frivilligt läsa engelska, liksom också hebreiska, en timme i veckan. Ifråga om timantalet kännetecknades latinlinjen av latinherraväldet eller, vad angår det helklassiska alternativet, av de två klassiska språkens herravälde. Härtill kommo de många latinska stilarna, som då utgjordes av översättning från svenska till latin. I den gamla lärdomsstaden Lund hade den helklassiska linjen en betydande dragningskraft. Under min sista termin vid läroverket voro helklassisterna-- till vilka jag hörde-- lika många som halvklassisterna och realisterna tillsammans. Av mina latinstudier hade jag nytta också i den svenska studentskrivningen. Jag valde detta ämne: Hvilka drag kunna ur Horatii oden sammanställas för teckning av skaldens karakter? Beslutet var lyckligt. Jag har sedan återfunnit mitt scriptum i den samling valda laudatur-upsatser, som 1902 utgavs av rektor Hugo Hernlund.

....

I sjätte klassen hade jag min första bekantskap med Johan Thyrén, som i egenskap av extralärare undervisade där i svenska och historia. Hans legendariska berömmelse hade redan börjat och han var mycket beundrad av lärjungarna.

...

Jag mötte honom sedermera på flera olika stadier av min levnadsväg. Under min första termin vid universitetet bevistade jag hans kollegium i teoretisk filosofi för filosofiekandidatexamen. Som student i juridiska fakulteten hade jag honom till lärare i romersk rätt och rättshistoria och därefter i straffrätt och juridisk encyclopedi. Sedan jag blivit professor, voro vi fakulteskolleger; i många år var han universitets rektor. Efter sin avgång från universitetet gav han som justitieminister mig uppdrag inom lagstiftningen. Det ämne som intresserade mig mest, var matematik. Vår lärare i ämnet under de två sista läsåren, lektor Julius Möller, själv en mycket begåvad matematiker, tillämpade någon gång den metoden att en lärjunge, som visade håg och fallenhet, fick avancera oberoende av klassen i övrigt. Tack vare denna sunda, individualiserande pedagogik kunde jag vårterminen 1890, då studentexamen skulle avläggas, med gott samvete anmäla mig till reallinjens matematikkurs, utöver min ordinarie examen. Jämte klassisternas skrivningar,

svensk uppsats och översättning till latin och franska, hade jag två matematiska skrivningar. Det muntliga förhöret i detta ämne avsåg också realkursen. Resultatet blev bra: laudator både för skriftliga proven och för kunskaperna i övrigt. Då vidare mina betyg som helklassist voro AB i kristendom och A i alla andra ämnen, förefaller det mig sannolikt att jag satte ett svenskt studentexamensrekord. Eftersom numera alla möjliga rekord inom alla tänkbara områden omsorgsfullt annoteras och bekantgöras, har jag tillåtit mig att här anteckna det enda rekord, som jag tror mig ha satt i mitt liv. Under min studietid i juridiska fakulteten undrade jag ibland om jag inte begått mitt livs stora misstag, när jag valde juridiken och icke matematiken till min uppgift.

.....

Mina systrar undervisades i Lunds fullständiga läroverk för flickor. Sedan Gertrud genomgått skolan, fortsatte hon sina studier och avlade vårterminen 1890 vid katedralsskolan som privatist en vacker studentexamen på halvklassiska linjen.

....

Gymnastiken var i katedralsskolan obligatorisk för alla, som icke på grund av någon fysisk svaghet voro befriade. Det var en talrik skara, som den humane gymnastikläraren, kapten Herman Ekström hade tillsyn över under sina lektioner. Men jag kan icke erinra mig att en olyckshändelse någonsin inträffade. Både i skolan och som student var jag mycket intresserad av gymnastik och har alltid tyckt att jag haft nytta därav. Det sista året i skolan, i sjunde övre, hade man icke gymnastik utan endast någon fäktning. Då jag vid slutet av vårterminen i sjunde nedre fick premium i gymnastik, var detta ett erkännande, som jag med rätta högt värderade, emedan det endast meddelades åt ett mycket litet fåtal i skolan. Den enda idrott--frånsett gymnastiken-- som utövades i någon avsevärd utsträckning, var skridskoåkning. Man gick på skridskor på en utgrävning vid ett tegelbruk nordost om staden och sedermera på skridskoklubbens bana ute på väster; jag har också åkt skridsko på Höjeå. På den tiden idkades icke spel med klubbor på isen; man övade konståkning efter måttet av sin förmåga. Särskilda skridskokängor med fasta skridskor voro då en mycket sällsynt lyx. Sådana hade emellertid den mycket eleganta skridskoåkaren, försäkringsagenten Hedeman-Gade, som med skäl kunde kallas en pionjär för denna sport i Lund.

En mer speciell och tillfällig skola, där jag fick undervisning, var dansskolan. Dansläraren Broman, som reste ikring till olika städer, kom hem till familjer med barn i lämplig ålder för att värva elever. Lektionerna hölls här på Stadshuset, nuvarade Rådhuset, och avslutades med slutbal där. På den tiden dansades vals, polka, fransäs, lansiär och galopp.

Den flödande rikedom av ny skönlitteratur, som nu i pressen och bokhandeln energiskt vädjar till allmänheten, hade på 1800-talet endast en begränsad motsvarighet. Men de litterära behoven voro i vårt hem väl tillgodosedda. På bokhyllorna stodo skrifter av äldre klassiska författare, såsom Atterbom, Bellman, Geijer, Anna Maria Lenngren, Runeberg, Tegnér, Dante (Lovéns översättning), Shakspeare (*!det står så. Red anm.*) (Hagbergs översättning), Holberg, Oehlenschläger m.fl. Då jag hade stor läsust, gjorde jag tidigt bekantskap med dessa författare. Vi hade också god tillgång på skönlitteratur av senare datum, både böcker för barn och ungdom och såda som icke direkt vände sig till en ungdomlig publik. Av tidningar höllo vi Sydsvenska Dagbladet, Lunds Weckoblad och Stockholms Dagblad. Weckobladets redaktör var Adolf Mathson, en kultiverad och populär man, som i lugn och sansad takt redigerade sin tidning. I vårt hem förekom också ett par periodiska publikationer av annan typ än dags- och varannandagstidningar, nämligen Förr och Nu samt Familjejournalen.

Flera av de hjälpmedel, som nu underlätta hushållsarbetet och livsföringen saknades. Men i ett mycket viktigt avseende voro tjänstemannafamiljerna på den tiden ojämförligt mycket

lyckligare lottade än nu, nämligen i fråga om hembiträden. Denna term hade då ännu icke kommit till användning, men på personerna rådde i allmänhet icke någon brist. Åtminstone så länge barnen voro små, brukade vi ha två hembiträden. 1833 års detaljrika och på många punkter ålderdomliga legostadga var alltså gällande. Hembiträdet staddes, som det då hette, på ett år, med den 24 oktober som flyttningsdag. En särskild form av hemhjälp gavs av hemsömmerskan. En sådan hjälprea kom allt emellanåt hem till oss, vanligen ett par dagar åt gången.

....

En närmare anförvant, som också plögade besöka oss, var min kusin Otto Ernberg (*son till Robert Ernberg. Red anm.*), amanuens vid universitetes kansli och rättekammare och sedan akademisekreterare. Han hade ursprungligen tänkt sig universitetslärarens bana, för vilken hans klara juridiska intellekt utgjorde en god förutsättning, men kom att i stället ägna sig åt universitetsadministration. I det kommunala livet gjorde han också en betydande insats. Han var i åtskilligt en särpräglad personlighet, med mycket bestämda, stundom ganska subjektiva meningar, men också välvillig och hjälpsam och i hög grad sina vänners vän. En och annan bland dem begagnade sig härav i mycket stor utsträckning; men jag tror detta mera beredde honom tillfredsställelse än motsatsen.

...

Lösningen av fritidsproblemen underlättades ofta för oss genom gästfriheten hos våra släktingar i Karlskrona. Min far hade där fem bröder; fyra voro köpmän och en var rådman. Fyra av bröderna hade sommarställen i närheten av staden. Samhörighetskänslan inom släkten var stark och för vår del befestades den ytterligare därigenom att två av mina farbröder voro gifta med ungdomsvänner till mamma, döttrar till professorn i medicinsk och fysiologisk kemi Nils Johan Berlin, sedermera generaldirektör och chef för medicinalstyrelsen, författare till den vitt spridda folkboken Berlins Naturlära. I synnerhet farbror Gustaf, affärsman och nederländsk konsul i Karlskrona, och hans hustru Helena Berlin, som om somrarna bodde på sin egendom Vedeby, visade oss stor gästfrihet. Huvudbyggnaden på Vedeby var ett rymligt tvåvåningshus, uppfört av generalamiralen och konstfilosofen Carl August Ehrensverd, som också själv målat rumsdekorationer där. En sommar på Vedeby blev jag kofirmerad, för att jag skulle slippa den extra belastning, som konfirmationsläsningen vid sidan av skolarbetet utgjorde. Min kusin Sigrid och jag undervisades i Augerums prästgård av pastor Hilmer Bergström. Därefter följde konfirmation i församlingens kyrka. Kyrkoherde i Lösen och Augerum var då Jöns Serner, far till författaren Frank Heller. Längre fram i tiden såldes Vedeby av efterlevande till farbror Gustaf. Med ledsnad erfor jag för någon tid sedan att huvudbyggnaden nedbrunnit genom en eldsvåda, som vållats av oförsiktighet med en julgran.

Kloka Stina dotter till Daniel Ernberg

Anders Ehrenberg uppmärksammade mig först på att i Astronomiprofessorn och Författaren Peter Nilssons senaste bok ("Den gamla byn", Bonniers 1996) omnämns Ernbergar på sid 176. Det är en kloka gumma i BYN Möcklehult vars far var soldaten Daniel Ernberg, handikappad av en krigsskada. Peter Nilsson har ju främst blivit känd genom populärvetenskap om rymden: I "Rymdljus", "Rymdvägar" m fl böcker. Hans far inköpte när han var 9 år en gård mitt i Småland, i Möcklehult när Peter Nilsson var 9 år. Där har professorn tillbringat mycket av sin fria tid och under många års lokal forskning samlat material till denna på många sätt fantastiska bok, vilken jag vill benämna Sveriges bästa historiebok. Berättelsen om denna by under många 100 år, bygger på sägner, husförhörslängder, ägarlängder, köpehandlingar och tingsprotokoll. Utifrån detta har han

målat en levande bild av hur denna byns invånare kämpat för överlevnad sedan medeltiden under mycket hårda villkor. Eftersom byn bara ligger 4-6 mil från våra fädernegårdar i Ryssbys och Hovmanstorps socknar, kunde det lika gärna handla om våra ega förfäders liv. I denna bok ägnar han ett helt kapitel åt den kloka gumman Stina

....

Är Daniel Ernberg och kloka Stina våra släktingar?

Denna historia om kloka Stina, född Ernberg, reser naturligtvis frågan om Stina och Daniel är släkt med vår släkt. Jag håller det inte för otroligt. Kloka Stina och hennes mor kommer vandrande söderifrån till Peter Nilssons lilla by Möcklehult, som ligger mellan Lamnhult och Värnamo, ca 38 km NNO om Ernhylta och sjön Tjurken, där vi enligt vissa källor skall söka Ernberg-namnets ursprung. Stina har växt upp i byn Mistelås strax Ö om samhället Rydaholm, 17 km NNO om Ernhylta, dvs halvvägs till Möcklehult. Det får betraktas som samma trakt. Vi måste söka svaret bland Ingemar Erhrens (Gustafvas pappa) syskon, Gustafvas farbror Carl och faster Anna.

I en kopia av ett brev till Svenskt Biografiskt Lexikon 1952 från landsarkivet i Vadstena finns en ovanligt klar redogörelse, med delvis nya fakta, över de tidigare släktleden på Gustafvas sida. Här dyker också flera för redaktionen tidigare okända Smålandstorp och -gårdar upp. Slutligen dokumenteras härigenom ganska väl att rötterna står att söka just i torpet Ernhylta i Ryssby socken, snarare än i Ernatörp och Bergs säteri norr om Växjö, i vilket jag spekulerade i förra numret av Släktkuriren (nr 10, 1997).

Vi finner nu ett tidigare boställe från 1600-talet i samma bygd, Persatorp, 3 km NV om Ernhylta och 2 km Ö om Ryssby, beläget strax invid den välkända Helgaån. Här bodde på 1600-talet

Ingemar Persson g.m. Anna Håkansdotter (Gustafvas farfars far och farfars mor)

Deras son Per Ingemarsson (Gustafvas farfar) föddes 2/11 1696, 11/10 1734 g.m. Helena Sebastiansdotter Kastman (Cassman etc; Gustafvas farmor). Hon var uppvuxen i Ronneby men verksam innan äktenskapet hos ryttmästaren Carl Ridderberg på Sunnerå, en större gård eller by vid södra änden av Ryssbysjön, 4 km S om Ryssby och 5 km SV om Persatorp och Ernhylta.

Per och (He)Lena flyttade från Persatorp till Ernhyltan 1749-50, men dessförinnan föddes deras son Ingemar Persson (sedermera Ehrenberg, Gustafvas far) den 28/1 1748.

I bouppteckningen efter Per Ingemarsson (Gustafvas farfar) upptages som arvingar änkan, sönerna Carl Ehrenberg, Ingemar samt dottern Anna (Catharina). Sonen Carl har undertecknat bouppteckningen med namnet Ehrenberg, medan Ingemar fortfarande använde namnet Pährsson. Det finns en notis om att Ingemar flyttat från sina föräldrar i Ernhylta senast 1767, då hans namn strukits från husförhörslängden. Sannolikt har han väl då redan lämnat för sin utbildning som bälgmakaregesäll i Karlskrona.

Hans pappa Per Ingemarsson avled 73 år gammal i Ryssby nära Ernhyltan 11/9 1770. Mamman, änkan (He)Lena tillbringade sina sista år hos dottern Anna Catharina Pehrsson

i Bäcks skattegård, som ligger N om Bäcks by, vid Lagan och E4:an 8 km söder om Ljungby. Bäcks skattegård ligger 24 km SV om Ernhylta och Persatorp, föräldrahemmen. I skattegården avled Helena Sebastiansdotter Kastman den 28/11 1807, 97 år och 12 dagar gammal. Så Gustafvas förfäder kunde uppnå anseende. Anna Catharina Pehrssdotters äldste son Johan, född 1776 i Ryssby, kallas i husförhörslängderna från Kånna 1805-1810 för Johan Ernberg!

Således kan vi söka avkomlingar från Ernbergar och Ehrenbergar efter Gustafvas faster Anna och farbror Carl. Bland dessa finns kanske Daniel, kanske också förbindelser med andra grenar Ernbergar med vilka vi ej trott oss ha släktband!!?? Detta kräver dock en insats av släktforskning i landsarkivets och kyrkobokföringens mikrofilmer.

Jag hade för avsikt att kontakta Peter Nilsson angående det arkivmaterial han samlat för att efterhöra om han kunde ha någon mer information om Daniels och Stinas tidigare släkt. Han hade uppenbarligen samlat ett omfattande material. Jag hann inte innan han gick bort i vintras endast 60 år gammal.

Släktrådet 1996-99

Här följer en lite utförligare presentation av släktrådets ledamöter själva. Naturligtvis välkomnar vi om släktingar kontaktar någon i rådet med önskemål eller synpunkter på föreningens verksamhet. Släktrådet sammanträder 2-3 ggr per år, nu närmast den 8/10.

Presentation av släktrådets ledamöter

Ordinarie

Annika Alm-Ekman (Roberts gren) har fått förtroendet att hålla i Släktföreningens kassabok. Mina meriter är den raka kvinnolinjen från mormorsmor Agnes Ernberg, via mormor Gull och mor Ulla. Jag är själv gymnasielärare i svenska och engelska.

Bengt Gustaf Ingemar Ehrenberg, överläkare Kvinnokliniken Kristianstad. Gustafs gren. Konsul Peter Henrik Gustaf Peterson 1815 – 1904, Karlskrona var min farfarsfar. Född 1937 i Lund, skola och studentexamen i Malmö, medicinstudier i Lund. Tjänstgjort såsom läkare i Malmö, Lund, Karlskrona och Katrineholm (hos Torsten Ernberg). Upplevt flera somrar på Wedeby 1940 – 48 hos min farmor och farfar Dagmar och Gustaf Ehrenberg. Gift 1965 med Birgitta f Fransson från Bräkne-Hoby, Blekinge, vid vigseln bl a iförd silverkronan från Augerum. Barn: Maria född 1967, fil mag, ekobiolog, Skogsvårdsstyrelsen, Ronneby Helena född 1968, skådespelare f.n. i London och Bengt Gustaf Jonas född 1972 i Karlskrona, döpt i Lösens kyrka eftersom Augerums kyrka då var stängd för renovering, snart pol mag i historia, litteraturvetenskap mm.

Jan Albert Victor Ernberg, Victors gren. 52 år, ordförade 1996-, medlem i släktrådet sedan 1981. Son till Thorgny, sonson till Victor. Apotekschef Apoteket Kronan, Sundbyberg. Intressen: Orientering, segling, sport i allmänhet. G.m. Eva. Barn: Svante f -75, Ylva f. -78. Adr. Erikslundsvägen 380, 18347 Täby. 08/510 50 655

Ingemar Torsten Ernberg, f 1948. Son till Torsten Ernberg (Ludvigs gren) och Valborg, f Thydén. Leg läk 1973. Med dr 1979. Professor i Tumörbiologi vid Karolinska Institutet

1995-. G.m. Malin, f Ohlsson, två döttrar Karin, 11 (12 21/2), samt Annika 8. Intressen: Idrott, filosofi, fåglar. Ordinarie ledamot i Släktrådet, Ordförande 1993-96.

Kristina Åkerman-Klaesson, f. 1928. Victors gren. Medlem i Släktrådet fr o m 1996. Dotterdotter till Elisabeth Ekelund, f Ernberg. Dotter till Anna-Lisa Åkerman, f Ekelund. Fil mag, pensionerad gymnasielärare. F d göteborgska. Intressen: Musik (spec opera), konst, litteratur, jämförande språkkunskap, släkt. G m Stig. Tengdahls gtana 40, 11647 Stockholm, tel 08/643 10 64.

Suppleanter

Michael Anders Bernhard Bergström. Suppl 93-. Sonson till Elna Bergström, Ludvigs gren. Barnläkare, projektledare för kvalitetssäkring på Landstingsförbundet. Intressen: familjen, foto, resor, fåglar. G.m. Marie, barn Bernhard f -85, Sara f. -87. Adr: Älvkvarsvägen 76, 163 54 Spånga. 08/795 58 58.

Annika Danielson, suppleant 93-. 46 år. Dotter till Kerstin Danielson, f Isberg (Roberts gren). Journalist på tidningen Dagens Industri. G.m. Jörgen Widsell, barn Martin f. 87. Adr: Högbergsgatan 11, 116 20 Stockholm, 08/642 21 13.

Brita Ernberg, f 1949. Dotter till Olle Ernberg (Ludvigs gren) och Astrid, f Beskow. Mellanstadielärare. Fyra barn, Ordinarie ledamot i Släktrådet 1993-96, suppleant 1996-.

Patrik Ernberg, f. . Harald Ernbergs(?) son. Ludvigs sonsonsonson (via Harald-Olle-Harald-Patrik). Arbetar med data, nätverk mm på HIQ Data AB i Stockholm. Kom in i Släktrådet 1996.

Jan **Anders Lennart Ehrenberg**, f. -26. Ledamot sedan många år, suppleant sedan 96. Son till Lennart (Gustafs gren). Professor em. i biofysik, Sthlms univ. G.m. Gerd f -25, f.d. speciallärare. Barn: Jarl f. -53. Anna f-56. Intressen:Natur, konst, musikkultur. Adr: Burträskgatan 23, 162 21 Vällingby, 08/8747 17.

Erik Hamberg. f-51, son till Ulla (f. Berlin) och Per Gustaf Hamberg. Uppväxt sedan 1959 i Göteborg. Disputation i idé- och lärdoms historia vid Göteborgs universitet 1986. Bibliotekshögskola i Borås, samma år. Vik bibliotekarie Göteborgs universitetsbibliotek 1987-90. Biblioteksschef Postmuseum i Stockholm 1990-. G mJag tillhör Ludvigs gren genom dottern Gerda, g.m. Gerhard Berlin, vilka var föräldrar till Nils Berlin (g.m. Anna Abrahamsson), föräldrar till Ulla, g Hamberg.

Hedvig Eleonora **Gunilla Tideholm**, f. Hederstierna, suppleant 93-. 64 år. Dotterdotter till Victor Fredrik, 2:e ordföranden, dotter till Elsa Ernberg, dvs Victors gren. Fritidspedagog, numera pensionär. Intressen:Teater, blommor och fåglar. G.m. Rune. Barn Bo f 57 g.m. Helene (två barnbarn Erik f -87, Axel f. -90). Anne f -61. Adr:

Per Fredrik Olof Zetterqvist. Suppleant 93-96. f. -61. Barnbarn till Dagmar Riben. Jur kand och DIHR. Pressekreterare i Stasrådsberedningen -94, nu Informationschef på Ericsson system. Har knappt tid med några intressen. Adr: c/o Riben, Orsavägen 20, Bromma, 08-641 45 40.

Ulla øverengen (f.Kockum), dotterdotterdotter till Gustaf. Textilkonstnär, f d importör av utländska böcker=grossist. Änka sedan 30 år. Två barn, två barnbarn.

Släktarkivarie

Dagmar Riben, f 1.12 1911, dtr t Jarl och Eleonore, f. Riben, Ernberg. Utbildad vid Tekniska Skolan (numera Konstfack), Handarbetets vänner och Andrea Eneroths Högre Handarbetsseminarium i Stockholm. Undervisat i bl a Olofsskolan, Flickskolan i Hudiksvall, Vasastans Kommuala Flickskola, Lycéum för Flickor och Adolf Fredriks Musikklasser. Änka efter sysslingen Olof Riben, Justitieråd. Tre barn Agneta Qwerin, VD Riksskatteverket, Staffan, VD Statoil Venezuela och Malin Basil, konstnärinna, England. Handhar släktarkivet, tidigare många år ordinarie ledamot i Släktrådet.

Revisorer

Jarl Ernberg, f 1942. Son till Erik Ernberg (Ludvigs gren) och Magda, f. Holm. Jur kand - 65. Jur lic 1974. Fil kand 1993, i statsvetenskap och ekonomisk historia. Advokat i Örebro med stor praktik. Intressen brädspel, ekonomisk historia, resor till främmande länder osv. Revisor i föreningen sedan många år.

Agneta Qwerin, dotter till Olof och Dagmar Riben, f. Ernberg, dotter till Jarl Ernberg (Ludwigs gren). Revisor i släktföreningen. Fr o m 1994 bosatt på Södra Stene mangårdsbyggnad i Sörmland. VD inom skatteförvaltningen inriktad på ADB-frågor. G.m. Nils Qwerin. Fem barn: Per, Harald, Catharina och Ville Zetterqvist, samt Johan Qwerin.

Ej gjort

Brev från utlandssvenskarna

Home page???

Brödernas brev

Information om dataprogram och

Släktforskningsförening

Agnes Magnell:Roberts fönster

Enkät om Lunda möte

Utdrag ur Anna-Lisa Ekelunds, Elisabeth Ekelunds och eller Sigrid

Ehrenbergs ant om Karlskrona (fortsättning)

Stadgeändringar

Den ursprungliga stadgan för föreningen fastställdes 1925. Den gäller i huvudsak än idag, dock med smärre revisioner 1940 (omtryckning) och 1970.

i § 3 utgår:

".....samt myndiga svenska unersåtar; bland dem skola minst bära namnet Ernberg (Ehrenberg) samt finnas minst tre män och minst en kvinna."

Lydelsen av tredje satsen blir sålunda:

"Dessa skola vara medlemmar av föreningen."

i § 4 utgår:

".., eller såsom ständig medlem en avgift en gång för alla av sjuttiofem kronor."

§ 5 och § 9 har ändrats 1970, se bifogade protokollsutdrag.

Wedeby-ett paradis

Sigrid Ehrenberg, g Way-Matthiesen (1870-1943) var Gustaf Petterssons dotter. Hon har efterlämnat en underbart litterär och målerisk beskrivning av bröderna i Karlskrona, deras familjer och livet på den Blekingska landsbygden. i sina "Barndomsminnen". Denna skrift har välvilligt och i renskrift ställts till redaktionens förfogande av Brit Kockum och vi har i detta nummer valt att återge avsnitet som entusiastiskt beskriver sommarparadiset Wedeby. I kommande nummer kanske vi kan återkomma till några andra avsnitt.

Ur "Barndomsminnen" av Sigrid Way-Matthiesen, f Ehrenberg.